

opusdei.org

Guadalupe: een weg naar de hemel in het dagelijkse leven

Artikel van mgr. Fernando Ocáriz, prelaat van het Opus Dei, over Guadalupe Ortiz de Landázuri, die op zaterdag 18 mei in Madrid wordt zalig verklaard.

13-5-2019

**Artikel van mgr. Fernando Ocáriz,
prelaat van het Opus Dei**

in het dagblad ABC, Spanje

Guadalupe: een weg naar de hemel in het dagelijks leven

De dienaress van God Guadalupe Ortiz de Landázuri zal 18 mei a.s. in Madrid zaligverklaard worden. Deze gebeurtenis is een reden tot vreugde en hoop, want het laat eens te meer zien dat God iedereen roept tot een vervuld leven met Hem, tot heiligheid, en dat het mogelijk is dat in de wisselvalligheden van het dagelijks leven te bereiken.

De toekomstige zalige hield van het leven dat God voor haar had uitgekozen; ze aanvaardde het en ze was er gelukkig mee. Toen ze jong was stierf haar vader, maar ze accepteerde dat vol sereniteit en sterkte. Ondanks de moeilijkheden besloot ze haar studie in de scheikunde voort te zetten en een loopbaan te volgen die onder de vrouwen van haar tijd niet vaak voorkwam; daarna legde ze zich op

het onderwijs toe, waar ze al haar kwaliteiten voor inzette. Toen ze de heilige Jozefmaria Escrivá leerde kennen ontdekte ze dat God haar ertoe riep haar christelijk leven volgens de geest van het Opus Dei te leiden. Ze aarzelde niet om de overgave edelmoedig te beleven door ja te zeggen op de uitnodiging om naar de heiligheid in het dagelijks leven te streven. Guadalupe stond altijd open voor wat God haar op ieder moment vroeg: een tijdlang haar beroep opgeven om het later weer op te pakken, naar Mexico gaan om daar het apostolaatswerk van het Opus Dei te beginnen, naar Spanje teruggaan en weer onderwijs geven en op oudere leeftijd aan haar doctoraalscriptie beginnen.

Het voorbeeld van Guadalupe kan een licht zijn, een impuls om het gewone leven, met zijn projecten, uitdagingen, meer of minder voorziene plannen waarin

veranderingen, moeilijkheden en onverwachte problemen optreden, aan te pakken als weg naar de heiligheid. Wat in haar opvalt is de houding om te beminnen wat God ons geeft, te willen wat Hij wil, op Hem te vertrouwen en te hopen, en volledig in het nu, zoals het is, te leven en de toekomst in de handen van God te leggen.

Guadalupe was vreugdevol, sterk, vastbesloten, ondernemend, hartelijk. Omdat ze er zeker van was God dicht bij zich te hebben en dat Hij van haar hield, was ze vol eenvoud en sereniteit en ze was niet bang om zich te vergissen en fouten te maken. Ze ging steeds vooruit door in alles God en de anderen te willen zoeken. Wij kunnen vaak de bekoring hebben niet meer naar grootse dingen te streven, onze dromen op te geven omdat we tegen onze beperkingen en dwalingen aanlopen. Guadalupe leert ons dat

het mogelijk is te dromen en ver te komen als wij ondanks de moeilijkheden op God vertrouwen, op zijn liefde voor ons.

Deze scheikundige uit Madrid heeft een intens beroepsleven weten te verenigen met de omgang met God en dienstbaarheid jegens de anderen. Haar talrijke brieven laten ons zien hoe ze probeerde God op de eerste plaats te stellen. En hoewel het haar niet altijd lukte zoals ze wilde, begon ze elke keer met nieuwe moed opnieuw. Een paar momenten op een dag probeerde ze tijd te maken om God persoonlijk te ontmoeten, om te bidden. Hieruit haalde ze de kracht om Hem daarna in iedere omstandigheid te vinden. Wij allen kunnen ondanks alle verschillende bezigheden en verplichtingen die onze dag vullen, God ontmoeten als wij willen. Hij wacht geduldig ieder moment en in het bijzonder in de Eucharistie op ons. Het lijkt een

bijzonder detail van O.L.H. dat de dag van haar zaligverklaring, 18 mei, de datum is waarop Guadalupe haar Eerste Communie heeft gedaan. Dat dit samenvalt herinnert ons eraan dat er een nauwe band bestaat tussen de Eucharistie en persoonlijke heiligheid.

De toekomstige zalige is ook een voorbeeld van de manier waarop wij God kunnen ontdekken in ons werk, in onze goed gedane arbeid. Ze was zich ervan bewust dat ze God in haar beroepswerk aanwezig kon stellen en dat ze Hem in en door haar beroep aan de anderen te kennen kon geven. De liefde voor God en haar beroepsijver hebben haar ertoe aangezet zich edelmoedig in te zetten voor de sociale noden van haar tijd; het leed van anderen liet haar niet onverschillig en dit bezielde haar om zowel in haar eigen land als ook in Mexico initiatieven voor sociale ontwikkeling te ontplooien, door

haar kennis en talenten goed te gebruiken. Guadalupe hield veel van scheikunde, maar het werk was voor haar niet alleen iets om zich in haar beroep te verwezenlijken, maar voornamelijk een mogelijkheid om met God om te gaan en zich aan de anderen te geven, te dienen.

Veel mensen die haar hebben gekend herinneren zich haar vreugde, haar aanstekelijke glimlach, die voor de anderen het leven aangenaam maakte. Dit blij en open karakter kwam zéker deels voort uit haar temperament, uit haar genen, maar het was eveneens de vrucht van haar inspanning en verborgen offerzin. Ze heeft veel jaren aan een hartkwaal geleden, waardoor ze zich vermoeid en zelfs uitgeput voelde, maar ze heeft ervoor gekozen die moeilijkheid te omhelzen en naar de anderen te glimlachen en geen belang aan zichzelf te hechten. Wanneer ik aan Guadalupe denk

herinner ik me ook een opmerking van de heilige Jozefmaria: “Zich aan de anderen geven is zo doeltreffend, dat God het beloont met een nederigheid die vol blijdschap is.”

Wij kunnen in deze meimaand, die speciaal aan de allerheiligste Maagd Maria is toegewijd, haar vragen dat de persoon van Guadalupe ons inspireert en aanzet altijd de uitnodigingen van God voor ons leven te accepteren, om zoals zij gelukkig te zijn, “zalig”, zoals de Kerk haar binnenkort zal verklaren.

pdf | Document automatisch
aangemaakt door [https://
dev.opusdei.org/nl/article/guadalupe-
ortiz-landazuri-prelaat-opus-dei-
fernando-ocariz/](https://dev.opusdei.org/nl/article/guadalupe-ortiz-landazuri-prelaat-opus-dei-fernando-ocariz/) (7-8-2025)